

**Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum**

**Fecht, Johann**

**Francofurti et Spirae, 1684**

**VD17 VD17 3:315948Z**

XVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

quingagesimum. Nam præter infinitas curas & sollicitudines, quibus tum publice tum privatim exerceor, prolixus carcer omnes vires ita extenuavit, ut plerosque sexagenarios videam me ipso vegetiores. Fortasse præstiterit, non esse nos inspectores calamitatum, quæ imminent Germaniæ, atque ea de causa fortè nobis est ereptus Lutherus. Si, quid de eventu comitorum divinem, quæris, idem, quod Sibylla Æneæ respondit, referam: bella horrida bella. Heri à Philippo & Joachimo accepi literas, è quibus intellexi, urrumque rectè valere & superesse non nihil spei, fore, ut utraque schola restitueretur, modo ne denuo conflagret Saxonia, quod ut metuamus, cogit nos proscriptio Magdeburgæ, quæ sola si superis placet, superstes erit universæ Germaniæ. Brunsviga in deditionem recepta est, indicta multa quinquagies mille aureum, atque ut satisfaciat Henrico Brunsv. Duci atque reliqua, quæ posthac imperata fuerint, exequatur. *Παλι & ἄλλοις πάλαι* quædam apud nos narrantur de *ἰσχυροῦ*, quæ optarim esse falsa. Nam ut id negotium alioqui ac nullo non loco ac tempore est odiosissimum, ita haud scio, an cerebrum habeat, qui hoc tempore hanc Camarinam movere audeat. Etsi autem certi aliquid hac de re scire vehementer cupiam, tamen non onero te vel labore vel periculo scribendi. Vale, mi charissime Gerbelli, & quod rarius ad te scribo, non mea negligentia, sed temporum injuria fieri scito. Postridie Thomæ, 1547.

Hieronymus Paumgartner.

XVI.

omnium facile Principi ac bona  
 stauratori Domino D. . . . . Domino suo honorandissimo. Vir excellentissime, &c. Accepi tuas literas, quibus intellexi, missum à me poculum ad te pervenisse. Non erat necessitas, accuratè agere gratias. Nam tibi de me optime merito majora debeo, totusque in ære tuo hæreo. Non rem ipsam ponderare velis, quæ parvi est momenti, sed animum tibi serviendi promptum amplecti. Ais, in senem beneficium non esse conferendum. At ego ita sum affectus, ut non modo amicos senes, sed fato etiam defunctos soleam deamare, ac eorum memoriâ delectari impendio. Zafius, ut scis, erat mihi amicus sincerus. Hujus ego demortui filium, Joannem Ulrichum, nunc curo Patavii meis impensis imbuedum artibus liberalibus, præcipuè, quod is præ cæteris liberis formâ genitorem referat, uti ad me perlatum est. Quod si æquum est de amicis, qui è vita excefferunt, bene mereri, quanto magis tibi vivo vel seni debeam gratificari? Tuus sum, quin-

cus

tus quantus sum, & Tuus ero, quoad vixero. Feliciter vale. Ex Augusta, XXV.  
die Junii, Anno MDXXXVI.

*Tuus ex animo*

Joannes Paumgartnerus  
a Paumgarten.

## XVII.

integrum deest folium

& viginti, ridiculos, mi Erasme, quos boni viri inter se confinxerunt, impingunt nebulones tibi, quæ cogitare Judæum aut Turcam nefas esset. Colloquia citant, in quibus tu nihil nisi ex inducta persona affers. Inter alia id tibi obijciunt, quod dixeris in colloquiis: nihil sanctius quam favere hæreticis; non advertentes id dictum esse ab inductâ persona hæretici, quibus satisfacit epistola tua, quam in calce colloquiorum addidisti, eam ostendemus Hispalensi, quando proponuntur ab ipsis articuli. Facturos se hoc pollicentur tertio die Dominico Quadragesimæ, in quem diem ab ipsis præscriptum non est, quod nostri loquantur. Interea non cessant Valdesus & Coronellus parare animum Toletani & Hispalensis. Toletanus pollicitus est omnem operam, jubet sis bono animo, idem facit Hispalensis. Mercurinus à Cattinariis Cancellarius, quoties de te mentionem facit sacrosanctam? adeo ut cum eum nuper inviserem, laborabat ille podagra, & interrogaret me, si fuerat mihi aliquando consuetudo tecum, & responderem, fuisse sed parvam, subito adderet, revera fuit tibi consuetudo cum Christianissimo viro & eruditissimo, mihi semper amicissimo, aderant tunc Valdesius & Scepperus, idem Cancellarius, scribit jam tibi, Coronellus, Valdesus & Vergara sentiunt in rem nostram te facturum, si scribas Reverendissimo Alphonso Mannriquo, Archiepiscopo Hispalensi & maximo inquisitori, cui ostendes integrum animum tuum, idque sine mora & quam citissimè. Mirum quod non scripseris Coronello. Is enim Patronus est tuus supremus & maximæ autoritatis apud Hispalensem. Morillonus salutat te & jam tibi scribit. Valdesus per literas petitorias lingua nostra vernacula elegantissime scriptas petiit, ut sibi fieret copia articulorum in te adductorum, rettulit quoque obiter in iisdem animum tuum Christianissimum, probata universis nationibus opera tua, Pontifici maximo & conventui Cardinalium, eas ego faciam latinas & mittam cum articulis in sine tragædiæ, ut facile pernoscas modestissimum ingenium Valdesi, & quanti te

M m m m 2

fecit